

Sygn. akt V KZ 31/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **Z. S.**

skazanego z art. 157 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lipca 2017 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego
Odwoławczego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 16 maja 2017 r., sygn. akt IV Ka [...] (IV WKK [...])

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie uzasadnienia wyroku
Sądu Okręgowego w S. z dnia 26 kwietnia 2017 r., IV Ka [...]

i doręczenie go wraz z odpisem wyroku

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i art. 528 § 1 *a contrario*

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Przewodniczący Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Apelacyjnego w [...] zarządzeniem z dnia 16 maja 2017 r. odmówił przyjęcia wniosku skazanego z dnia 8 maja 2017 r. o doręczenie mu wyroku tego Sądu z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt IV Ka [...] wraz z uzasadnieniem. Odmowę uzasadniono niedotrzymaniem terminu siedmiodniowego, biegnącego, zgodnie z art. 457 § 2 w zw. z art. 422 § 2 k.p.k., od ogłoszenia wyroku sądu odwoławczego.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł skazany, podnosząc pominięcie przy obliczeniu terminu faktu przebywania w warunkach pozbawienia wolności,

a nadto tego, że w okresie od 26 kwietnia 2017 r. do 3 maja 2017 r. aż pięć dni pozostawało wolnych od pracy. Powyższe, zdaniem skazanego, powodowało, że termin do wniesienia wniosku o uzasadnienie uległ wydłużeniu i wyniósł 7 dni roboczych. Nadto, skazany podniósł okoliczność jednodniowego opóźnienia w odnotowywaniu daty złożenia korespondencji przez administrację Zakładu Karnego.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne, a argumenty powołane w jego uzasadnieniu chybione. Nie ma podstaw do przyznania racji skarżącemu w kontekście zarzutu stawianego pod adresem administracji Zakładu Karnego, a wskazującego na rzekome opóźnienie w odnotowywaniu daty złożenia korespondencji przez skazanego. Z adnotacji, jaką została opatrzona koperta (k. 330 numeracja SN) wynika, że pismo skazanego wpłynęło w dniu 8 maja 2017 r. a zatem, w dniu jego sporządzenia, o czym świadczy data, jaka widnieje na wniosku skazanego (k. 229). Nie jest też tak jak sądzi skarżący, że obliczając termin, w tym wypadku przewidziany do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, należy z jego biegu eliminować dni wolne od pracy, a więc święta państwowe oraz soboty i niedziele. Zgodnie art. 126 § 3 k.p.k., jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia. Tym samym błędne jest przekonanie skazanego, iż do czasu, w jakim ma złożyć wniosek, nie zalicza się dni ustawowo wolnych od pracy, które zaszły w toku jego biegu, a nie kończyły one tego terminu.

W przedmiotowej sprawie koniec terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego przypadał na dzień 4 maja 2017 r. – czwartek, zatem przytoczony powyżej przepis nie mógł znaleźć zastosowania. Zażalenie nie mogło więc zostać uwzględnione.

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.